ב"ה
עָלוֹן לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים תשפ"ו
גִּלָּיוֹן 341

שִׂמְחַת הַגְּאֻלָּה

הַשַּׁבָּת אֲנַחְנוּ מְבָרְכִים אֶת חֹדֶשׁ אֲדָר.
עַל חֹדֶשׁ אֲדָר כָּתוּב "מַרְבִּים בְּשִׂמְחָה" – בְּחֹדֶשׁ זֶה יֶשְׁנָהּ מִצְוָה מְיֻחֶדֶת לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה.
יֶשְׁנָם כַּמָּה סוּגֵי שִׂמְחָה. לִכְבוֹד חֹדֶשׁ אֲדָר נִלְמַד הַשָּׁבוּעַ עַל שִׂמְחָה מְיֻחֶדֶת, שִׂמְחַת הַגְּאֻלָּה.

◆

בְּכָל הַדּוֹרוֹת עַם יִשְׂרָאֵל חִכּוּ, צִפּוּ וְהִשְׁתּוֹקְקוּ לִגְאֻלָּה. כְּכָל שֶׁהַגָּלוּת מִתְאָרֶכֶת, מִתְחַזְּקִים הַגַּעְגּוּעִים וְהַכְּסוּפִים.

◆

הַיּוֹם, אֲנַחְנוּ כְּבָר מְאוֹד קְרוֹבִים לַגְּאֻלָּה, וְהַגַּעְגּוּעִים וְהַצִּפִּיָּה לַגְּאֻלָּה, צְרִיכִים לְהִתְחַלֵּף בְּשִׂמְחָה עַל כָּךְ שֶׁהַגְּאֻלָּה קְרֵבָה וּבָאָה, 'שִׂמְחַת הַגְּאֻלָּה'.
יְהוּדִי הַשָּׂמֵחַ מִכָּךְ שֶׁהַגְּאֻלָּה כְּבָר פֹּה, שָׁרָה' תָּמִיד. בְּמְיֻחָד בַּתְּפִלָּה, שֶׁאִם נָשִׂים לֵב נִרְאֶה שֶׁכֻּלָּהּ מְלֵאָה בְּשִׁירִים עַל הַגְּאֻלָּה.
הַשִּׂמְחָה הַבָּאָה מֵהַרְגָּשָׁה שֶׁמְּשִׁיחַ כְּבָר מַגִּיעַ, מְזָרֶזֶת אֶת הִתְגַּלּוּתוֹ, וְאֶת הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה.

על פי שיחת ה'דבר מלכות' לפרשת בשלח

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

מֹשֶׁה קִבֵּל ... וּמְסָרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ

מָה הַחִדּוּשׁ בְּכָךְ שֶׁמֹּשֶׁה לִמֵּד אֶת הַתּוֹרָה לִיהוֹשֻׁעַ? הֲרֵי הוּא הָיָה רַבּוֹ, וְכָל רַב מְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידָיו תּוֹרָה.

הַחִדּוּשׁ אֵצֶל מֹשֶׁה הוּא: מֹשֶׁה לֹא רַק לִמֵּד תּוֹרָה, אֶלָּא הוּא מָסַר אֶת כָּל מָה שֶׁקִּבֵּל, בְּלִי לִשְׁמֹר לְעַצְמוֹ כְּלוּם!

על פי פרקי אבות פרק א', משנה א', וביאורי הרבי

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי מָרְדְּכַי שׁוֹלְמָן מִכְּפָר הַשִּׁלֹ"ה | כ"א טֵבֵת תשל"ט

נְשָׁמוֹת

שֶׁל ר' מָרְדְּכַי,
ר' אֵלְיָהוּ, הָיָה
חֵבֶר שֶׁבְּנוֹ נוֹלַד עִם מַחֲלָה
נְדִירָה וּמֵעָיו לֹא עָבְדוּ – הַבֵּן
לֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה כְּלוּם, וְאֶת
כָּל הָאֹכֶל וְהַנּוֹזְלִים קִבֵּל עַל יְדֵי
זְרִיקוֹת בְּבֵית הָרְפוּאָה.
פַּעַם אַחַת הִצִּיעַ הַמְּשַׁמֵּשׁ ר'
אֵלְיָהוּ לַחֲבֵרוֹ לְהַגִּיעַ אֶל ר'
מָרְדְּכַי עַל מְנַת שֶׁבְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ
בִּרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְאָכֵן הֶחָבֵר
נַעֲנָה לַהַצָּעָה וְהִגִּיעַ אֶל ר'
מָרְדְּכַי, וְהוּא בֵּרֵךְ אֶת בְּנוֹ שֶׁיִּזְכֶּה
לִרְפוּאָה שְׁלֵמָה.
לְאַחַר כַּמָּה יָמִים בִּקֵּשׁ ר' מָרְדְּכַי
שֶׁיִּקְרְאוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדִי, שֶׁיָּבוֹא
לְרַבִּי יַחַד עִם בְּנוֹ הַחוֹלֶה.
הֶחָבֵר אָכֵן הִגִּיעַ, ור' מָרְדְּכַי
הִזְמִין אוֹתוֹ לָשֶׁבֶת לֶאֱכֹל סְעוּדָה.
כָּךְ יָשְׁבוּ ר' מָרְדְּכַי, הֶחָבֵר וְהַיֶּלֶד
הַחוֹלֶה סְבִיב הַשֻּׁלְחָן.
לְאַחַר כַּמָּה דַּקּוֹת לָקַח ר' מָרְדְּכַי
חֲתִיכַת לֶחֶם וְדַג וְצִוָּה עַל הַיֶּלֶד
לֶאֱכֹל, וְהִנֵּה זֶה פָּלָא, הַיֶּלֶד אָכַל
לְלֹא שׁוּם קֹשִׁי.
מֵאוֹתוֹ יוֹם הַיֶּלֶד אָכַל כָּרָגִיל!

> "וְהָיָה פֶּה, וְלֹא אָכַל שׁוּם דָּבָר."

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה הַכַּוָּנָה שֶׁמֹּשֶׁה 'מָסַר' אֶת הַתּוֹרָה?
2. מַהוּ מַעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַפּוֹקֵד מַהֲחֻדֵּשׁ שֶׁעָבַר: חַנָּה יְהוּדִית רְבִיבוֹ

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

מָה הָעִפָּרוֹן אוֹמֵר לַדַּף?

אֲנִי שָׂם עָלֶיךָ פַּס...

עַד לְאַסִירוּת נֶפֶשׁ

פֶּרֶק ב'

תַּקְצִיר: הָרַבִּי הָרֶשָׁ"ב שָׁלַח אֶת בְּנוֹ, רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק, לְפֶטֶרְבּוּרְג עַל מְנַת לְבַטֵּל גְּזֵרָה שֶׁהָיְתָה עַל הַחִנּוּךְ הַיְהוּדִי. רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק הֵבִין שֶׁעַל מְנַת לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה הוּא צָרִיךְ לִפְנוֹת אֶל הַשַּׂר סְטוֹלִיפִין שֶׁהָיָה יָדוּעַ כְּאַנְטִישִׁמִי גָּדוֹל...

רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק בֵּרַר כֵּיצַד הוּא יוּכַל לְהִפָּגֵשׁ עִם הַשַּׂר.

לְאַחַר בֵּרוּרִים רַבִּים שָׁמַע שֶׁיִּשְׁנוֹ מוֹרֶה זָקֵן שֶׁהָיָה מוֹרֶה שֶׁל הַשַּׂר, וְהַשַּׂר מְאוֹד אוֹהֵב וּמַעֲרִיץ אוֹתוֹ. "אוּלַי הַמּוֹרֶה יוּכַל לַעֲזֹר לִי" חָשַׁב הָרַבִּי וְהָלַךְ לְבֵית הַמּוֹרֶה.

רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק יָשַׁב וְשׂוֹחֵחַ שָׁעוֹת רַבּוֹת עִם הַמּוֹרֶה הַזָּקֵן. הוּא רָאָה שֶׁהַמּוֹרֶה הַזָּקֵן חָכָם מְאֹד וְהֶחְלִיט לְסַפֵּר לוֹ אֶת הַסִּבָּה הָאֲמִתִּית בִּשְׁבִילָהּ הִגִּיעַ לְפֶטֶרְבּוּרְג...

רָבִּי סִפֵּר לַמּוֹרֶה הַזָּקֵן בִּשְׁבִיל מָה הִגִּיעַ, וְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו שֶׁיְּדַבֵּר עִם הַשַּׂר וִיבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְהָסִיר אֶת הַגְּזֵרָה.

הַמּוֹרֶה הַזָּקֵן מִיָּד עָנָה: "אֵין סִכּוּי! אֲנִי מַכִּיר אֶת הַשַּׂר כְּבָר מִיַּלְדוּתוֹ וַאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַע לֵב וְאַכְזָר. אֲפִלּוּ אִם אֲנַסֶּה לְשַׁכְנְעוֹ אוֹתוֹ רַבּוֹת הוּא לֹא יִהְיֶה מוּכָן לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה!"

"אֵין סִכּוּי?!" נָחְרַד הָרַבִּי.

"אוּלַי יֵשׁ לְךָ רַעְיוֹן אַחֵר אֵיךְ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה?"

הַמּוֹרֶה שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים וְחָשַׁב כֵּיצַד בְּכָל זֹאת יוּכַל לַעֲזֹר לְבִטּוּל הַגְּזֵרָה...

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים אֲטִירִים

353

ה' יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב מְאוֹד כָּל יְהוּדִי וִיהוּדִי, וְתָמִיד מְרַחֵם עָלָיו. כָּל מָה שֶׁקּוֹרֶה לָנוּ, זֶה מִתּוֹךְ רַחֲמִים שֶׁל ה'. יְהוּדִי שֶׁתָּמִיד מַרְגִּישׁ אֶת זֶה שֶׁה' אוֹהֵב אוֹתוֹ וּמְרַחֵם עָלָיו תָּמִיד, נִמְצָא בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה כָּל הַזְּמַן.

וְרֶמֶז יְפֵהפֶה: **הַכֹּל רַחֲמִים** שָׁוֶה בְּדִיּוּק **שִׂמְחָה!**

ה' אוֹהֵב צַדִּיקִים
הַ'בֵּית יִשְׂרָאֵל'

רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַלְתֶּר

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: כ"ד תִּשְׁרֵי תרנ"ה.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: כ"ד תִּשְׁרֵי תרנ"ה.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַלְתֶּר נוֹלַד בְּפוֹלִין. עַד גִּיל 10 לָמַד עִם סָבוֹ, וּכְבָר אָז נוֹדַע כְּעִלּוּי גָּדוֹל.

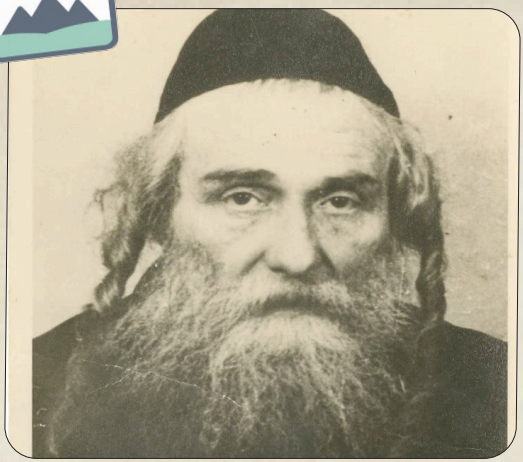
בְּגִיל 13 הִשְׁתַּדֵּךְ, וְלְאַחַר שְׁנָתַיִם, בְּגִיל 15, הִתְחַתֵּן עִם אִשְׁתּוֹ הָרִאשׁוֹנָה. נוֹלְדוּ לָהֶם שְׁנֵי יְלָדִים, אַךְ הֵם נִרְצְחוּ בַּשּׁוֹאָה.

לְאַחַר מִכֵּן עִם תְּחִלַּת הַשּׁוֹאָה בָּרַח יַחַד עִם אָבִיו לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְאַחַר פְּטִירַת אָבִיו, בִּשְׁנַת תש"ח, הָפַךְ לְאַדְמוֹ"ר.

בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הִתְחַתֵּן בַּפַּעַם הַשְּׁנִיָּה.

כְּאַדְמוֹ"ר הוּא שִׂקֵּם אֶת חֲסִידוּת גּוּר וְאַף הִגְדִּיל אוֹתָהּ.

תְּמוּנָה שֶׁל רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַלְתֶּר

'חֶשְׁבּוֹן'

הוּא 'מַעֲשֶׂה הָרְשָׁעִים', וְאִלּוּ 'אוֹר' הוּא 'מַעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים'.

כָּתוּב בַּתּוֹרָה "וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב".

מֻסְבָּר בַּמִּדְרָשׁ שֶׁבִּלְי הַפְּסוּק הַזֶּה, לֹא הָיִינוּ יוֹדְעִים הַאִם 'מַעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים' הוּא טוֹב, אוֹ שֶׁאוּלַי 'מַעֲשֶׂה הָרְשָׁעִים' הוּא טוֹב...

מָה? יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁבֶּאֱמֶת מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הָרְשָׁעִים טוֹבִים יוֹתֵר?! הֲרֵי בָּרוּר שֶׁמַּעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים הוּא טוֹב יוֹתֵר, אָז מָה הַהִתְלַבְּטוּת?

בֶּאֱמֶת עֲבוֹדַת ה' הִיא הַדָּבָר הֲכִי טוֹב, יוֹתֵר טוֹב מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבָּעוֹלָם.

אָז לָמָּה זֶה נִרְאֶה שֶׁיֵּשׁ דְּבָרִים יוֹתֵר טוֹבִים? בִּגְלַל שֶׁהַתַּאֲוֹות מְאֹד מְגֻרוֹת מִבַּחוּץ, אֲבָל רַק מִבַּחוּץ.

לְאַחַר מַעֲשֶׂה הֵן בֶּאֱמֶת לֹא נֶחְמָדוֹת כְּלָל...

אִם כֵּן, אוּלַי כְּדַאי לְנַסּוֹת אֶת כָּל הַתַּאֲוֹות בָּעוֹלָם כְּדֵי לִרְאוֹת אֵיךְ שֶׁכֻּלָּן לֹא בֶּאֱמֶת טוֹבוֹת, וְכָךְ נֵדַע שֶׁבֶּאֱמֶת רַק עֲבוֹדַת ה' הִיא טוֹבָה?

עַל זֶה אוֹמֵר הַמִּדְרָשׁ שֶׁמַּעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים הוּא טוֹב – עָדִיף לִהְיוֹת צַדִּיק מֵרֹאשׁ, בְּלִי לִבְדֹּק אֶת כָּל הַתַּאֲוֹות, מֵאֲשֶׁר לִהְיוֹת רָשָׁע, לִבְדֹּק אֶת כָּל הַתַּאֲוֹות, וּלְהַגִּיעַ לְמַסְקָנָה שֶׁעֲבוֹדַת ה' הִיא הֲכִי טוֹבָה.

על פי 'בית ישראל', פרשת יתרו